

Gözden Kaçan

– fatih-canava · 04 Ağustos 2009

Bir sıcak yaz günü açtım dünyaya gözlerimi ve soluduk ister istemez kirlenmiş havayı, insanların ne kadar kirletmeye meraklı olduğunu gördüm. Daha sonrasında yazmasını öğrettiler, Ali'nin aslında hiç ata bakmadığını, trafik lambaları önlerinde mendil sattığını; ışığın hiç de ılık süt içmediğini, İsrail'in açtığı ateşlerde minik bedenini -daha hiçbir şey yaşamadan- savaş enkazı duvarlar arasına teslim ettiğini gördüm. Birde saymasını öğrettiler yanında, bir insanın değerinin yüreğinin büyüklüğü ile değil cüzdanın büyüklüğü ile anlaşıldığını gördüm. Matematik de en çok burada işe yarıyormuş. Anladıkça anlamsızlaşan hayatın içinde ilerliyordum, şu an yaptığımız gibi. Sürekli sorular soruyorlardı, ama doğruyu bulmak için değil, istediklerini duymak için. Anlamadım... İnsanların birbirlerini anlamamakta inat ettiğini, empatiden zerre nasibini almadan, kendisiyle beraber eşzamanlı olarak nefes alan 6 milyar küsür insanın yaşadığını ve onlardan sorumlu olduğunun bilincinde olmasının gerektiğinin bile bilincinde olmadan, sürekli bir yarış, sürekli bir kavga içinde olduğunu, incir çekirdeğini doldurmayacak sebeplerde bile iktidar kavgalarına girildiğini gördüm. Birde demeden geçemeyeceğim; insanoğlunun isim koymaya çok meraklı olduğunu kaldı ki bazen onu da beceremediğini mesela aşk, sevgi, sevda kelimelerinin çoğu zaman yaşanılanı karşılamadığını, kullanıldığını ya da yanlış isimlendirildiğini gördüm. Hatta bazı zamanlar aşkın kadın bedeninin kullanma kılavuzu gibi görüldüğünü, sevginin sömürüldüğünü ve bir insana değer verdikçe aynı şekilde kendinin değersiz bulunduğunu gördüm. Daha bir sürü hayat zırvası işte. Nitekim insanoğlu kepaze hayatların beş para etmez tiyatrosunda kendisine verilen bayağı rolü oynuyordu... Ve etrafta birbirini anlamayan sahte suratlar, sahte gülümsemeler, avunuşlarla dolu yaşamlar... Haa! Bu hayatta hiç mi güzel şey yok? Dürüstlük, dostluk, adalet, inanç gibi kavramlar tabii ki var. Onları da sözlükte gördüm, her hangi bir sözlükten ulaşabilirsiniz! Gördüm gördüm de bu kahpe hayatın bu yalan yaşamın neden devam ettiğinin, her şeyi riya olan bu zaman oyunun ilerlemesine bir türlü anlam veremiyordum. Şimdi anlıyordum meğersem seni görmemiştim. Bu dünyaya anlam katan, bu dünyayı güzel yapan senin varlığınmış...